

PARASITER ACANTHAMOEBA ODLING OCH MIKROSKOPI

MEDICINSK BAKGRUND

Acanthamoeba är frilevande amöbor som lever i vattenmiljöer och fuktig jord. Ett flertal olika arter av *Acanthamoeba* är vitt spridda globalt varav ett mindre antal arter anses vara humanpatogena. *Acanthamoeba* är framförallt en viktig orsak till keratit och speciellt hos kontaktlinzbärare, smittkällan är då oftast kontaminerad kontaktlinsvätska. *Acanthamoeba* kan i sällsynta fall även orsaka djupa och systemiska infektioner, tex granulomatös amöbaencefalit och hudinfektioner hos immunsupprimerade patienter.

METOD/ANALYSPRINCIP

Odling på specialmedium (ACAM). Mikroskopi för påvisning av *Acanthamoeba* cystor/trofozoiter i direktpreparat efter metylenblåfärgning.

SVAR/TOLKNING

Odling

Växt av *Acanthamoeba* species

Ingen växt av *Acanthamoeba* species

Direktmikroskopi

Acanthamoeba species påvisad

Acanthamoeba species ej påvisad

Negativt fynd utesluter ej *Acanthamoeba*-infektion. Sensitivitet är ca 76 % för odling av ögonskrap. Högre sensitivitet fås vid odling av djup biopsi från cornea; analysens sensitivitet är beroende av provmaterialets mängd. Mikroskopi har lägre sensitivitet än odling. Specificitet: Vid mikroskopisk påvisning kan endast genus anges.

Svarsfrekvens:

Odling - Utförs dagligen. Positiv odling besvaras tidigast två dygn efter provets ankomst till lab. Positivt fynd telefonmeddelas omedelbart. Negativ odling besvaras tidigast efter 15 dygn.

Direktmikroskopi - Utförs vardagar. Positivt fynd telefonmeddelas omedelbart.

REFERENSER

1. Ash L.R & Orihel T.C. 2015. Atlas of Human Parasitology. 5th edition. American Society for Parasitology Press.
2. Cook G.C. & Zumla A.I. (ed). 2009. Manson's Tropical Diseases. 22nd edition. Saunders, London.
3. Garcia L.S. 2007. Diagnostic Medical Parasitology. 5th edition. American Society for Microbiology, Washington D.C.
4. Skarin A, Floren I, Kiss K, Miörner H, Stenevi U. Acanthamoeba keratitis in the south of Sweden. Acta Ophthalmol Scand 1996;74:593-7.